

Ո՛ւր դադար կալեալ՝ հընարէր ըզճար,
կարի վաստակօք՝ մրտօք կամակար.
Ի դերեւ հանել՝ զըրպարտից գումար,
Վանել վատ Յունաց՝ պահանջմանց զղլժ չար:

Որում եւ ազգ մեր՝ յաւէտ բարերար,
Ընդ Պատրիարգին՝ Յօհաննու ցանկայր,
Գըտանիլ նըպաստ՝ գործով օգտակար,
Բանիւ համաձայն՝ ոսկւով անհամար:

Յայս գործ եւ Յակոբ Վարդապետ նալեան,
Եւ հայր իմ Սարգիս րաբուն Սառաֆեան,
Եւ այլք ի Ռաբբեաց՝ իւրեանց Գասատան,
Ո՛չ սակաւ օգնիչ՝ Լ աշխատող գըտան:

Անդ էր տեսանել ոստան Յունաց պար,
Թէ զի՞ ընդդէմ մեր՝ մրցէր չարաչար,
Յայտնի սրտութեամբ՝ դաւով անդադար,
Սըփռեալ այսր եւ անդր՝ զոսկի եւ գոհար:

Իսկ բազուկ Հայոց՝ Յունաց յաղթահար,
Ո՛չ տիգաւ, սըրով՝ որպէս ի շատ դար,
Այլ՝ պարզ իրաւամբ եւ փաստիւ արդար,
Զամօթի հարէր՝ զՀելլէնս անարդար:

Այսուիկ հասանէր վէճն այն ի կտար,
Հայն յաղթէր Յունաց՝ ի բուն նոցին վայր,
Անդրէն հաստատեալ հրովարտակ, յետկար,
Որով Սուրբ Յակոբ՝ առ Հայս միշտ մընայր:

Երուսաղէմի ճըգնող Պատրիարգ,
Գրիգոր Վարդապետ՝ յաւէտ մեծայարգ,
Առ ծախուց վիճիս՝ յիւր վիզ շըղթայս արկ,
Զոր բարձին անտի՝ ապայ Բարերարք:

Այլ թողեալ զայս վէպ՝ այսպէս ընդ աղօտ,
Պատմեցից աստէն զայլ իմն համառօտ,
Որում պատմութիւնս՝ թէ եւ կարճառօտ,
Այլ ըստ պատշաճին է իբրու կարօտ: